

Éljen a király!

A háziurak kórusa: Le a kéményseprési díjakkal!

Bukarestben mindenki panaszkodik, mindenki „ráfizet“, de mégis megél

Weisz Fülöp, Rotschild és a lovaspoló

Emlékezés Szabolcska Mihályra, a tatárlejű teológusra

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Az „Erdélyi Élet panaszfalánál sírnak a kolozsvári vendéglősök

Ideges a váradi ucca

Törvényes uton kvalifikációhoz, anyagi és erkölcsi biztosítékhoz kössék a színigazgatást

Nekünk már nem fáj semmi: itt a műszempilla

Európa fatermelői szervezkednek az orosz fadömpinggel szemben

Samu, te csalsz! . . .

Rádióhírek. Film. Utazás, üdülés. Divat. Foto. Mosolyország stb. stb.

Női és leányka nyári ruha újdonságok megérkeztek

IULIU PLESZ GYULA

céghez Arad,

a színház hátsó bejáratával szemben. A CONSUM hitelkönyvecskéjével vásárolható nálam **6 havi részletre.**

A Z

ARADI KÖZLÖNY

Erdély legrégebb, legolvasottabb és legelterjedtebb napilapja!

Erika

IDEAL, UNDERWOOD

és hordozható

írógépek

ujak és használtak állandóan raktáron. — Nagy javító műhely!

Császár,

A R A D, Strada Bratianu No. 2.
Minorita-palota — Telefon 393. -o-o-

Az Erdélyi Élet kizárólagos romániai elárúsítója a „Pallas” Lapterjesztő részv.-társ. CLUJ.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 600 lei
Félévre . . . 300 lei
Negyedévre . . . 150 lei
Az egyes szám ára 20 lei
Ó-Romániában . 20 lei
Jugoszláviában 4 dinár
Csehszlovákiában 4 c. k.
Amerikában 1 évre 5 d.

Telefonszám 520.

Megjelenik minden hó 1-én, 11-én és 21-én. Hirdetések közvetlenül a kiadóhivatalhoz küldendőek vagy bármelyik hirdetőiroda útján is feladhatók. A hirdetések díja szövegoldalon 8 lei, hirdetésoldalon 6 lei négyzetcm.-ként. Nyílttér rovatban 50 lei, szövegközi részben 32 lei a sordíj. Ünnepi számokban a hirdetések és egyéb közlemények ára 50 százalékkal magasabb.

Szerkesztőség és kiadóhiv.: ARAD, Str. Cloșca (Szent László-u.) 2.

Előfizetési árak egy évre: vállalatoknak, nagykereskedőknek és külföldre 1000 lei, nyugdíjasoknak, köztisztviselőknek 300 lei.

Éljen a király!

Királytváró napsugaras kedd reggelen elvegyültünk az istenadta nép közé, hogy annak soraiban szerzett impreszióinkat a krónikás becsületes objektivitásával rögzítsük papírra, örökítsük meg a hálátlan utókor számára. Bennünket a város messzemenő figyelme nem kötelezett kisebbségi ibolyának a küldött-ségek diszes csokrába, sem Lázárnak a nagy-urak asztalához, mindezért hálás köszönet azoknak, akiket illet. Szegények, gazdagok, kicsinyek és nagyok, románok, magyarok és zsidók közé keveredtünk, hogy ebben a történelmi

eseményekben világhírű városban velük együtt üdvözölhesük Románia királyát. Lojális érzéstől fűtött magyar szívünk melegével. alattvaló tiszteletünk lélekemelő minden megnyilvánulásával köszöntöttük Európa legdemokratikusabb uralkodóját, aki eljött hozzánk szép szomorú Nagy-Aradra, hogy magas látogatásával ismét tanujelét adja népe iránt érzett határtalan szeretetének. Nem voltunk kíváncsiak a gerincművészek frázisaira, sem a napraforgó politikusok stílusgyakorlataira, mi elvegyültünk az ünneplőbe öltözött lelkes tömegben és onnan harsogtuk ezer torokkal: Éljen a király!

Ime, átadjuk olvasóinknak örök emlékül a fogadtatás körül szerzett tapasztalataink mozaikszerű gyűjteményét.

✱

A kora hajnali órákban már ragyogóan tiszta utvonalak várták a magas vendégeket. Moga Romulus dr. rendőr-

**Rögtön szépít a világhírű
»Margit«-crem
GEA-KRAYER TIMIȘOARA**

kvesztor utasításai szerint elfoglalták helyeiket a diszruhás rendőrök, akik mellett felsorakozott úgy a csendőrség, mint a katonaság festői sorfala. A fáradhatatlan rendőrkesztor az utolsó pillanatig teljes ambícióval buzgólkodott a rendfenntartás érdekében.

A város dekorálása általában szegényes volt, királyvárashoz egyáltalában nem méltó. A Luțai-féle elszáradt sirhantokat legalábbis fel kellett volna frissíteni, mert bágyadságukkal a temetők szomorú emlékét érzékeltették a lelkekben. Elmaradhettek volna a kokárdákat árusító rohamcsapatok is. Szegény postások, rendőrök és parasztok vásárolták ezeket az alkalmi dekorációkat, — a szájuktól vonták el az öt lejeket. Egy királylátogatást mégsem lehet alkalmi üzletekre felhasználni. Felesleges kiadásokba kergette egy rendelet a háztulajdonosokat is, akik az évek során megfakult zászlókat ujakkal voltak kénytelenek kicserélni. A Rosiori-ezred bizonyára nem cserélné ki hetvenötéves lobogóját száz új zászlóval sem.

A megyeházán Serbán György dr. prefektus elnökle mellett az intézőbizottság aprólékos figyelemmel előkészítette a fogadtatás részleteit. Nem is lett volna semmi baj, ha minden úgy sikerült volna a gyakorlatban is, ahogy azt kitervelték. Fegyelmezetlen volt a várakozók serege már az állomásnál, később a Kultur-palotában, melynek az előcsarnoka úgy festett az össze-visszatársalgó ember-csoportokkal, mint holmi hangverseny szünetje. Ófelségét már az első pillanatban láthatólag levette ez a tiszteletlenség. A terembe való bevonulás élénken emlékeztetett a menázi osztásra katonáéknál. Ezért persze nem lehet senkit felelősségre vonni, ezért azok felelnek, akiket a rendezőség alkalmazsoknak és szobatisztáknak minősített. A Rosiori-ezred este adott bankettet a vendégek tiszteletére, emellett a polgári bankett elbujhat szegényében.

Kétségtelenül leszögezhető, hogy volt némi idegen forgalom ebben az ájult marosmenti városkában. Állandó permanenciában voltak a hivatalos közegek, miközben a civilek frakkok és cilinderek után szaladgáltak. Fejtőröt adott kicsinyeknek, hogy mit ír elő a civil dienstreglama: fehér vagy feketemellényt a frakkhoz. Fekete-fehér, igen-nem.

Soha annyit nem számoltak Aradon, mint ezen a napon. Mindenki azon törte a fejét, hogy vajjon mennyibe kerülhet egy ilyen királyvárás? Általában az volt a vélemény, hogy Ófelségének nem hiányoztak volna sem a girlandok, sem a bankett és okosabb lett volna, ha hanem a nap emlékére ezt az összeget a munkanélkülieknek juttatják. Bizonyos, hogy a város vezetősége ezzel a nemes gesztussal örömet szerzett volna a jószívéről közismert uralkodónak. Egyelőre az a helyzet, hogy annak kell fizetni, aki rendelt. A megye arra az állás-

pontra helyezkedik, hogy semmit sem rendelt, fizessen a város.

A rendezés felelősségteljes munkájából alaposan kivette a részét Lázár Ágoston dr. alispán, aki éjjel-nappal fáradhatatlanul végezte a reá osztott feladatokat. A magasrangú funkcionáriusok között ő volt az egyetlen, aki a szükséges tapasztalatokkal rendelkezett.

A királynap legfájdalmasabb emléke a bankett. Sehogyse sikerült. A vendégek egyrésze teljesen megfélemedezett magáról s valahogyan úgy nézett ki a dolog, mint egy érettségi találkozó, vagy primadonna-bucus. Ki vállalja azért a felelősséget, hogy megrohanták az asztalnál Ófelségét és fenséges hozzátartozóit autogrammokért? Ki vállalja azért a felelősséget, hogy Ófelsége be sem várta a bankett végét, sem a parfait, sem a feketét, hanem otthagytott észrevehető rossz hangulatban mindent s inkább elment sétakocsizni a városba, semhogy kitegye magát további tapintatlanságoknak? Igaz, hogy erre nem gondolhatott a rendező-bizottság, de azért semmiesetre sem ártott volna kiiktatni egynéhány meghívottat. Moga Romulus dr. rendőrkvésztor vizsgálatot indíthatna abban az irányban is, hogy kik rögtönöztek bankett után olyan botrányos jeleneteket a teremben, amelyeket még nem látott az a jó öreg Kultur-palota. Bankett után autogrammlánckereskedelem fejlődött ki a városban.

Kifogástalanok voltak ellenben az óvintézkedések. A magas látogatást megelőző napokban a rendőrség megtisztította a várost a kétes elemektől. Sehol zavaró momentum nem fordult elő. Minden háztulajdonos felelős volt lakóiért, a lakók az albérlőkért. Példás preventív intézkedéseket léptetett életbe a rendőrkvésztor. A kulturpalota konyhájában hatósági orvos felügyelete mellett főztek a szakácsok, tálalás előtt pedig Luszt Ferenc dr. mindent megizlelt. Természetesen úgy a felszolgáló, mint a szolga személyzetet alaposan kioktatták s mindenki testi motozásnak volt alávetve.

A királynap legsikerültebb programja a Rosiori ezred jubileumi ünnepe volt, mely valóban felejthetetlen emléke maradt a jelenvoltaknak. Ófelsége látogatása különben is csak ennek az alkalomnak szólt, hogy abból nekünk is jutott valami, őket illeti ezért köszönet.

Végeredményben Barabás Bélának, az itt élő magyarság ősz vezérének adunk igazat. Szerinte a királyt nem vendégként kellett volna fogadni, mert az ország határain belül mindenütt otthon van. II. Károly királynak nincs szüksége külsőségekre, II. Károly király bárhová megy bármikor, mindenütt feléje zug népe lelkéből: Éljen a király!

Geller Ödön.

A háziurak kórusa: Le a kéményseprési díjakkal!

„Nem boldogság ma már háztulajdonosnak lenni“ — mondja egy háziur, aki az elmúlt békeidők egyik legirigyeltebb embere volt. „A házbérek leszálltak, emellett a lakások jórésze, főképpen a nagyobbak, üresen állnak. A kisebb lakásokat könnyebb kiadni, de azok bérlői legtöbbször nehezen, késedelmesen, vagy pedig egyáltalában nem tudnak fizetni. Az épületeket karbantartani, javítani, a súlyos adókat pedig fizetni kell.“

Nem ok nélkül való ez a panasz. Nem hiába szünetel az építkezés, nemcsak az építkezési anyagok drágasága okozza a pangást, hanem elsősorban és főképpen a lakásválság, lakóválság, illetőleg házbérválság. Bérházat alig épít valaki.

Aradon 1931 évben eddig 101 építési engedélyt adtak ki, de azok tulnyomó többségben magánháza szólnak. Alig néhány 2—3 lakásos bérházacska építenek a külvárosokban. Kiadó lakás rengeteg van és mindig több lesz.

A háztulajdonos komoly helyzete nem aradi, vagy romániai jelenség, egész Európában szenvednek miatta. Ezen a bajokon helyi kezeléssel nem lehet segíteni, ami nem vigasztaló ugyan, de fölöslegessé tenné a velük való foglalkozást. Csak üres szócséplés volna, haszón, eredmény nélkül. Van azonban az aradi háztulajdonosoknak egy külön sérelmük, amely igenis orvoslásra vár, még pedig sürgősen. Ez pedig a kéményseprés kérdése.

Arad sok tekintetben drága város, például, hogy mást ne említsünk: a villanyáram talán az egész világon itt a legdrágább. Mindjárt ezután sorakozik a kéményseprés költsége, ami horribilis terhet jelent az amúgy is nehéz viszonyokkal küzdő háztulajdonosokra. Aradon a kéménytisztítás ára kéményenként 6—12 lej, égetési díj pedig 20 lej. Nem is látszik soknak, de ha meggondoljuk, hogy tisztítani havonta, égetni pedig legalább egyszer kell minden kéményt és ha hozzávesszük azt, hogy Aradon több mint harmincezer házkémény van, akkor könnyen kiszámíthatjuk, hogy az aradi háztulajdonosok évente körülbelül 3 és félmillió lejt fizetnek ki kéményseprésért. Nagy teher ez a mai viszonyok között. Behozni pedig ugyyszólván lehetetlen, a lakón legalább is teljesen reménytelen kísérlet volna.

Tekintettel arra, hogy Arad kéményseprési szolgálatát 12—15 ember el tudja végezni minden egyéb üzemügynökség nélkül, nem tudjuk megérteni, mire való az a magas árak, amelyek eredménye a három és fél milliós évi seprési díjösszeg. Az érvényben lévő tarifát 1926-ban szabta meg a városi tanács, de feltétlenül revízióra szorul a fenti adatok alapján. Tizenöt ember évi munkaereje haszonnal együtt

sem kerülhet többre, mint 1 millió 200 ezer lejbe, amiből önként következik, hogy

a kéményseprési díjakat Aradon egyharmadára kell mérsékelni.

Ugy értesülünk, hogy a városházán is foglalkoznak a kéményseprési szabályrendelet felújításával és az árak csökkentésének gondolatával. Az adatok beszerzése már megindult és Mihajlovits Gyula felszólítást kapott, hogy állítsa össze az aradi házkémények kataszterét. Ez a kataszter a jövő héten készül el és igazolni fogja állításunkat, hogy Aradon több mint harmincezer kémény van.

Az új kéményseprési szabályrendeletre többféle tervezet van a városnál. Valószínűnek látszik, hogy az árak mérséklése mellett, a mostani 6 kéményseprői kerületet tízre vagy tizenkettőre fogják felemelni, megszüntetve egyidejűleg azt a furcsa helyzetet, hogy a városhoz csatolt zsigmondháza és buzsáki kéményeket a kürtösi kéményseprő tisztítsa.

Van olyan tervezet is, hogy a város a kéményseprői iparokat fokozatosan saját kezelésébe vegye át és külön kéményseprői üzemet létesítsen. Nem lelkesedünk ugyan túlságosan a közüzemekért, de ha árak csökkentésére más megoldás nem adódna, ugy ezt is elfogadhatónak tartjuk. Természetesen nem olyanformán, mint most csinálják, amikor a város egyetlen jogát, amely egyik legnagyobb kerületre szól, ugyszólván bagóért, adtak bérbe egy vállalatot.

A kéményseprés kérdését mindenesetre sürgősen napirendre kell tűzni s az árakat alaposan leszállítani.

Lendvay Ferenc

Bukarestben mindenki panaszkodik, mindenki „ráfizet“, de mégis megél

A rokkant cipőtisztító naponta harminc lejjel is beéri — A fagyaltosok keresnek a legjobban — Ríport azokról, akik az utcából élnek

— Az „Erdélyi Élet“ bukaresti tudósítójától —

Ha két ember összetalálkozik az utcán a „hogyvagy“ és a „köszönöm-köszönöm“ szokásos elhangzása után azt kérdezi egymástól: — Hát te miből élsz?

Akinek rendes fizetése van, amelyre minden hónapban, ha kevés is, de biztosan számíthat, valahogy be tudja osztani a jövedelmét s ha nem is tud úgy költekezni, mint tette a múlt években, szerényen meg tud élni. A panasz általános, mert mindenki azon siránkozik, hogy nehéz az élet. Panaszkodik az állami tisztviselő, a magántisztviselő, a magánzó, a háztulajdonos, a földbirtokos, a viszonyok megváltoztak, kevés a pénz, nehéz az élet.

Elrothad a gyümölcs, elfonnyad a virág

A rekkenő hőségben gyümölcsseit takargatja, árnyékosítja egy kofaasszony. A kis kosár tetején lévő nagyobb eperszemeket ügyesen rendezgeti, jól vigyáz arra, hogy a nagy szemek eltakarják a kosár alján romlófélben levő többi kis szemeket.

— Hát maga miből él néni? —

— Jaj lelkem — siránkozott. — Csak annyit mondhatok, hogy jaj nekem. Tegnap is harminchat leit fizettem rá erre a kis standra.

Meg is mutatja az üzlethelyiséget jelképező nagyobb talicska oldalán az egymás hegyére-hátára dobált, elrothadt gyümölcsöket.

— Tegnap négy kosár gyümölcsöm rothadt meg.

Egy virágárusasszony 29 éve árul már egy és ugyanazon a helyen.

— Soha ilyen rossz esztendőnk még nem volt, — mondja.

— Maga is ráfizet?

— Bizony kérem, ebben az évben sokba kerültek nekem a virágok. Naponta 80—100 szál virág kerül a szemétbé, mert elfonnyadnak.

A beszélgetésre figyelmes lett a szomszédos cipőtisztító is. Százszaalékos rokkant.

— Még az a szerencse, hogy nincs családom, — mondja a rokkant cipőtisztító. Ma egész nap, pedig már délután 4 óra van, még nem kerestem harminc leit sem. — Nem nagyigényű ember, kenyeret ebédel s ha jól megy a sora, akkor liptai-turót is vesz hozzá. Ezzel szemben háromhónapi lakbére nincs kifizetve. Ágyrajáró.

Egy kapu alatt olcsón, szinte néhány leiert árusítanak használt könyveket. Egy fiatal óriás ül a könyvek mellett s jellegzetes hangon kérdéssel felel kérdésemre:

— Miért ne találám meg a számításomat? — mondja. — Hát itt ülnék én akkor, ha nem keresnék valamit?

Fényképezőgép ?

friss filmek ? lemezek ?
PAPIROK, vegyszerek ?

BLOCH H. fotoház

A r a d. — Telefon 126. szám.

ÓRIÁSI KEDVEZMÉNY VEVŐIMNEK!

Nálam vett filmeket és lemezeket ingyen előhivom és másolom. Vidéki rendelések azonnal elintézve. Csomagolás ingyen.

A további feleletadás elől elzárkózik, mert amint mondja, az az ő magánügye, hogy mit keres a könyvek eladásán és vételén.

Virágkosár a kapu alatt

A virágáros asszonynak nagy ellenségük a falusi batyuzó, vagy ahogy ők nevezik, a kosarasasszony. Már tavaly is, de ebben az évben sokkal nagyobb számban járnak be a közeli falvakból falusi asszonyok, akik özszevásárolják odahaza a rózsát, a szegfűt, ott pár leit fizetnek érte, itt drága pénzen értékesítik. Ezeknek természetesen árúsitási engedélyük s igen ügyes trükkel csinálnak mégis üzleteket. Beérve, a kosarat egy ház kapualjában helyezik el, egy-két csokrot véve a kezükbe, az utcasarkokon árúsitják a virágot.

Típusos alakja a fővárosi utcáknak a tüzköáros. Rendszerint egy-egy kapumélyedésbe behúzódva suttog és sziszeg. Fél a rendőrtől, mert rendszerint notórius munkakerülő is. A tüzköves ember azonban nem ebből él. Egy riválisa, aki nem messze áll ettől a fiatalembertől, üzleti titkot árult el, nyilván, hogy a konkurrenst leleplezze, bizalmasan elmondta, hogy a tüzkövek között igen sok apróra vágott ceruzahegy is van.

Akiknek kihalóban van a fajtájuk

Évekkel ezelőtt érdekes alakja volt a fővárosi utcáknak a kucséber. A korcsmák vendégei végig sem hallgatják a régi versikéket, melyet néhány kucséber még el-elmondana, a vendég raffinált lett, nem megy bele a bizonytalan pár vagy unpár játékba, készpénzzel alkuszik a bonbonra vagy a hajasbabára. Nem keres a kucséber, kihalóban van a fajtája. A léggömbösök konjunkturája véget ért. Ez az utóbbi időben lábrakapott, ostoba Miki egér-láz átreformálta a léggömbösök hadát.

Eltűnt a léggömb és most mindegyik kezében nyivákoló gumi Miki-egér van s a divatot elég drága áron használják ki.

Lezvidánabbak az utca csengetyüs emberei: a fagylatosok. Ezek jól kihasználják a rekkenő meleget, naponta háromszor-négyszer is újratöltik a porcellánedényeket, fogy a fagylat, háromért, ötért, tízért, habbal vagy anélkül.

Akciónk a rémhírterjesztők ellen. Domán Sándor közbecsült aradi nagykereskedő a Kereskedelmi és Ipar-kamara legutóbbi ülésén éles támadást intézett az alapítatlan gazdasági rémhírterjesztők ellen s magáévá tette az Erdélyi Élet legutóbbi számának azon indítványát, hogy ezeket azonnal rendőrközre kell adni. Mindenesetre jólesően megállapíthatjuk, hogy a komoly napisajtó mellett a mi szerény hangunkra ismét felfigyeltek az illetékes fórumok.

Weisz Fülöp, Rothschild és a lovaspóló

Talán még emlékezetében él az újságolvasó közönségnek az a tudósítás, amelyik a Bodenkreditanstalt összeomlásával kapcsolatosan hírül adta, hogy motorbiciklis detektívek

keresték az erdejében vadászgató Rothschild Lajos bárót, hogy Bécsbe hívják a szaná-lásra vonatkozó megbeszélésekre. Rothschild báróra akkor rá is akadtak, félbe is szakította vadászatát, Bécsbe is sietett, ahol hamarosan megállapodott a Bodenkreditanstalt beolvasztására a Kreditanstaltba.

Most arról cikkezik a világsajtó, hogy a Kreditanstalt összeomlása, vagy legalább is a nehézségek nyilvánosságra hozatala elodázható lett volna, ha Rothschild báró repülőgépen nem kénytelen leszállani Metz mellett s idejekorán megérkezik Párizsba, ottani üzletbarátaihoz. Függetlenül ennek a tudósításnak a hitelességétől, meg kell állapítani, hogy

Rothschild báró igen keveset tartózkodott hivatali helyiségeiben,

vállalatainak és bankházának irányítását vezető tisztviselőire bízta s a dolgok állásáról nem személyesen szerzett tudomást, csupán megbízottainak a jelentéséből. Ilyenformán még ha tudósították is nehézségekről és az esetleges bajokról, mindenesetre későbben jutott mindez a tudomására, mintha személyesen vesz részt vállalatai irányításában, mit pl. Weisz Fülöp, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank elnöke, aki minden reggel fél kilenckor pontosan leül az íróasztalához, hivatali szobájában s aki megbizik ugyan választott munkatársaiban, de azért nem tudna nyugodtan aludni, ha az üzlet minden szála nem az ő kezében futna össze, nem lenne közvetlen tudomása minden eseményről, ami bankja életében lejátsszódik.

A vadászgató és pólózó Rothschild báró és a hivatalában mindent közvetlenül ellenőrző Weisz Fülöp két különböző típusa a mai üzletembernek. Az egyiket nagyvonású, stílusos férfúnak szokta említeni a közvélemény, míg a másikkal kapcsolatosan uton-utfélen felhangzik a kijelentés:

— Ha én Weisz Fülöp volnék, nem lennék bolond fél kilencre bemenni az irodába.

Weisz Fülöp, a konjunktura mentalitásban felnőtt generáció által neveltségessé törpíteni megkisérelt vezér, aki maga is betartja a hivatalnokai számára előírt munkarendet, fáradhatatlanul dolgozik férfikorának őszén is, noha

életigényeit jövedelmének egy százalékából is kielégithetné.

Dolgozik, mert átérzi a felelősségét helyzetének és hatalmának, dolgozik fáradhatatlanul, mert a munka százszor nagyobb örömet és gyönyörűséget jelent számára mindenfajta vadászatnál, lovaspólónál és egyéb mondén szórakozásformánál; dolgozik, mert érzi, hogy a munkája, a körültekintése, a felelősségérzete éppen olyan tényezői az évvégi mérlegnek, mint akár magának a bankban és a vállalatokban kamatozó tőkének a szerepe; dolgozik, mert hisz benne, hogy csak a tőke és munka együttműködése hozhatja meg a kívánatos eredményt és stabilizálhatja a meglevőket.

Európában ma az utóbbi típus nagyon megritkult, mert *a különböző konjunkturák a hazardőröket, az élvezethajszolókat, az ugynevezett nagyvonalu irányítókat igazolták.*

Ha azonban valaha is helyreáll a kapitalizmus zavartalan uralma, úgy ez olyan felelős állásban levő kapitalistavezéreknek lesz köszönhető, kiknek az üzletpolitikáját a háboru utáni közvélemény kicsinyesnek és konzervatívnak minősítette s akik, mint Weisz Fülöp, a Kereskedelmi Bank elnöke is,

továbbfolytatták a maguk munkáját, tekintet nélkül erre az ugynevezett közvéleményre.

Innen magyarázható, hogy sohasem lehettek népszerűek, de ezzel indokolható a komoly tőkének a magatartása is, amelyik szívesen áll ezeknek a népszerűtlen közgazdasági vezérférfiaknak a rendelkezésére, ugyanakkor, mikor a pólózó és személyesen alig-alig közreműködő kollégáik reménytelenül néznek körül, sehol sem találva helyüket az inflációt követő nehéz gazdasági helyzet reális viszonylataiban. (l.)

Nyalogatnak az utcán. Vannak dolgok, amiket rendes ember otthon végez el. Fel lehetne egy csomót sorolni, de minek, amikor ugyis tudja mindenki, mi való az utcára és mi nem. A nyalogatás például nem való az utcára. A rendes ember otthon nyalogatja például a fagyaltot és nem az utcán. Azt valami borzasztó látni hogy gyerekek és felnőttek, liberálisok és nemzetiak, férfiak és nők, ügyvédek és suszterlegények valami kis barna tölcsért tartva a kezükben különböző gyanus színű fagyaltokat nyalogatnak. Az utcán. Nem lehet se törvényt, se rendeletet hozni. ez ellen, de csunya, izléstelen és bosszantó. Ha annakidején alakulhatott egy liga a rövidszoknya ellen, itt az ideje, hogy megalakítsuk az Utcán Nyalogatók Elleni Országos Ligát.

— Minden cikkért írója felel. Az „Erdélyi Élet” hasábjain helyet talál minden közérdekű esemény. Belső és külső munkatársaink mindenről az igazat és csak az igazat írják. — Nem igazat írni nem szabad.

Emlékezés Szabolcska Mihályra, a tatárlejü teologusra,

akinek hanyag eleganciával kötött báli csokra
bevonult a magyar irodalomtörténetbe

Timşşara. A debreceni diákok szövetségének budapesti tagjai nemrég tartották első közgyűlésüket: büszkén és szomorúan áldoztak egy fájdalmas emléknek, *Szabolcska Mihály halálának*. A nagy papköltő

ötven esztendővel ezelőtt hallgatta a debreceni teológiát és egy esztendeje, amikor a debreceni diákok alakuló közgyűlése volt, örömmel fogadta el a választást, amely a társelnökök diszes sorába választotta őt.

Néhány nap előtt beszélgetést folytattunk egy volt osztálytársával. Felkerestük Németh Károlyt, aki ezeket mondotta az ötven esztendő előtti debreceni diákélet megkapó emlékeiről:

— Szeretettel és melegséggel gondolok vissza azokra a kiváló, szigorú professzorokra, akik minket, nagy legényeket, jogászokat, épp úgy kezeltek, mintha kis gimnazisták lennénk.

— De össze is tanultunk minden emberi tudományt. Emlékszem, én magam, joghallgató koromban latinnyelven irtam értekezést az üstökösökről: De natura cometarum címmel, amellyel díjat is nyertem.

— Micsoda diákélet volt az! Az egész város rajongott a diákokért, mert ne felejtjük ám el, a diákságnak sok hállával is tartoztak. A debreceni kollégiumi nagydiákok voltak a tűzoltók, évszázadokon át ők mentették meg a várost számtalan tüzkatasztrófától.

— Ebben a nagyszerű millióben a magyar tehetségek, politikai, közéleti és társadalmi hírességek egész sora sarjadoszott. Ennek a kollégiumnak volt növendéke Tisza István, aki zsenialitásának már egész zsenge gyermekkorában tanujelét adta: évenként két osztályt végzett el és ha jól emlékszem, alig volt 14 esztendő, amikor már, mint rendes tanuló elvégezte a nyolcadik osztályt. Ilyen fiatalon Magyarországon még nem érettségizett ember.

— És ebben a millióben élte ifjusága legszebb eszten-deit Szabolcska Mihály, a magyar irodalom utolsó ember-öltőjének egyik legnagyobb, különösen szinmagyarságában legkiválóbb poétája. Felsőzados meleg barátság fűzött hozzá és ma is világosan, határozott körvonalakkal áll előttem alakja, amely az ötven esztendő alatt alig változott valamit.

— Erős, izmos törzsén ott pompázott már felszázad előtt ugyanaz a markáns tatárkoponya, amelynek erejét, frissességét nem gyöngítette, nem hervasztotta el az öt év-

tized. És ötven esztendővel ezelőtt is mindig ott fityegett gallériján öltözködésének jellegzetes rekvizituma: a hanyag eleganciával megkötött fehér báli csokor. Már ifjúságában pregnánsan nyilatkozott meg színmagyar egyénisége, amely aztán a költő minden kimondott, vagy leírt gondolatát az ősmagyar tipikus megnyilatkozásává avatta.

— Az emberek életét képtelenség parallel megkonstruálni, így hát nem lehet tudni, hova fejlődött volna és milyen irányba Szabolcska egyénisége Debrecen nélkül. Az a robusztus erő, az a magyar világosság, amely olyan páratlanul vonzó Szabolcska költészetében: a debreceni ősi kollégium és az akácos Nagyerdő termékeny és termékenyítő talajából kapta életén át klapadhatatlan, nedvdus, éltető forrásait. Merem állítani, hogy a debreceni hatások nélkül a magyar irodalom szegényebb lenne egy felejthetetlen hanggal.

Eddig szól a debreceni öregdiák „nyilatkozata”: a magyar közélet egyik legkiválóbb reprezentánsának, a legagilisabb, a legjobban elfoglalt közéleti egyéniségnek napsugaras, örömmel teli visszaemlékezése az ősi kollégium életet adó mozgalmasságára, amely a magyar fa pompás virágainak egész sorával ajándékozta meg Magyarországot.

Hölgyeim és uraim,

BCU Cluj Gazdasági és Társadalmi Kutató Központ
heti híreinket közöljük

Az Erdélyi Élet legutóbbi számában leadtuk, hogy a kávéosok országos akciót terveznek a potyavendégek ellen. A jogos akciót meg is indította az elmúlt héten az aradi Dacia kávéház egyik tulajdonosa, aki udvarias formák között felkérte a napi, heti és havi folyóiratok évek óta potyázó rablólovagját, hogy legalább a világítás és vízfelhordás arányában fogyasszon valamit. A tulajdonos indokolt eljárására méltatlankodva válaszolt a nyugalomban megzavart öröklakó, aki valószínűleg úgy képzelte, hogy a tíz év előtt konzumált feketéje után élete végéig fűtés, világítás, kiszolgálás jár a kávéházban. Amikor észrevette, hogy a felfigyelt vendégek uni sono helyeselik a tulajdonos eljárását, eltávozott azzal, hogy soha többé be nem teszi a lábát a Dáciába. A kávéház földe kitűzték a gyaşzlobogót.

— *Más.* A választások előtt történt Timișoarán: Két fiatal betörőt kísér egy rendőr a Lloyd soron. A fiatalabb eltakarja arcát a kávéház előtt, mire megszólalt a társa: — Sose resteld magad, barátom, mindenki azt hiszi, hogy képviselőjelöltek vagyunk.

— *Más.* Az országból beérkezett hírek szerint számos helyen megindult az építkezés, — építenek Argetoianu és a képviselők igéreteire.

— *Más.* Politikusaink nyilatkozataiból következtetve valóságos Kánaán ez az ország. Az Igéreték földje.

— *Más.* Egy közismert aradi ur felkéri azt a bájos nagyváradai uriaszonyt, aki a szállodából véletlenül magával vitte a mellényét, hogy közelebbi megismerkedésre adjon alkalmat.

— *Más.* Aradváros vezetősége sürgős árlejtést hirdetett 18 vagon zabra és hat vagon kukoricára. Feltűnő a dologban, hogy előző években csak ősszel került erre sor, másodszor: egyetlen tanácsnak sem volt még szüksége ennyi zabra.

— *Más.* Az ország minden részében élénk harc indult meg a deficites közüzemek ellen. Remélhető, hogy Aradon az új interinár-bizottság magáévá teszi ezt a dicséretes elgondolást és megszabadítja a várost a felesleges gondoktól. Vonatkozik ez különösen a városi mozikra, melyekből nagyobb haszna volna úgy az államnak, mint a városnak, de különösképpen a közönségnek, ha azokat tisztességs árlejtés útján bérbe adnak.

— *Más.* Nem értjük, miért panaszkodnak a fagyaltosok. Aradon is, Nagyváradon is, Temesváron is, Kolozsváron is egész csomó olyan házat számoltunk össze, amelyekben még nincs fagyaltszalon. Ameddig minden fagyaltosra legalább két lakos esik, nincs okuk megijedni.

— *Más.* Az elmúlt héten irtózatoss vihar dühöngött Temesváron, félni lehetett, hogy sok régi üzlet összedül. Vészes viharfelhők törnyosultak különösen a feketeszészek feje felett, akiknek minden reményük minimumra olvadt.

— *Más.* Vajjon miért sürgős Aradváros építészeti hivatalának két újabb teherautó beszerzése, amikor öt áll rendelkezésére, jóllehet ennyit sem tud foglalkoztatni? Kinek áll ez érdekében?

— *Más.* Volánál ülő csinos aradi urinőt, aki még a járdára is utána jött lap szerkesztőjének, ezuton kérdezzük, mikor lehetséges a legközelebbi találkozás? Leveleket „Bloch kirakat” jeligére kérünk a kiadóhivatalba.

— *Más.* Mértantanárok a szünidőben jó elhelyezkedést találhatnak kereskedőknél az adóbélyegek felragasztására.

— *Más.* Mairovitz Márton aradi erdőtermelőt és bányatulajdonost ötvenéves születésnapja alkalmából szeretettel ünnepelték barátai és tisztviselői. A jótékonyságáról, becsületes jó szivéről közismert vállalkozó nélkül szinte elképzelhetetlenek az altruista, kulturális vagy szociális akciók, melyekben szives-örömet vesz részt, — csendben, feltűnés nélkül, jóízléssel, — mint ahogyan ezek által áldott szive diktálja.

— *Más.* Csak egy kissé kellene egészségesebben gondolkodni ahhoz, hogy felrissüljön Arad üzleti életének alvadt vérkeringése. Van ebben a városban minden, amivel ki lehet elégíteni még a legraffináltabb igényeket is. Nem kell egy jó ruháért, cipőért, nyakkendőért, egyéb cikkért mindjárt idegenbe szaladni. Végig kell nézni kereskedőink ki-

rakatait, könnyen meggyőződhetünk, hogy van itt minden, ami szemnek-szájnak inger — és az árak sem magasabbak, ha kalkulációnkba beleszámítjuk az utazási költségeket is. A lokálpatriotizmus táplálásából haszna lehet mindenkinek.

— *Más.* A londoni fémtőzsdéről jelentik, hogy az ezüst-ára újabb mélypontra esett. Erre való tekintettel a szezonban ismét fellendül majd az estélyek rendezése. Az ezüstkanalak felett elhárult a veszedelem.

— *Más.* Illetékes helyen cáfolják, hogy Aradváros vezetősége azért akarta bucsutanácsát összehívni, mert eddig nem volt alkalma néhai Robu János dr. polgármester emlékéét legalább egy ucca elnevezéssel megörökíteni. A hálátlan utódok a maguk emlékééről nem feledkeztek meg: világító oszlopokat helyeztek el a főútvonalon.

— *Más.* Nagyváradról jelentik: A város egyik legforgalmasabb kávéházában egy közismert kereskedő azt mondta szomszédjának, hogy aljas betörő, mire az becsületsértési pör helyett három pofont kent le a rágalmazónak. Így fest Nagyváradon a törvényhozás egyszerűsítése.

— *Más.* Rövidesen megszűnik Aradon a legszórakoztatóbb mulatóhely. Néhány napon belül feloszlatják a városi tanácsot.

— *Más.* Enyelegnek a magyarpárti képviselők. Balogh István csikmegyei képviselő szerint Willer József dr. főtitkár drótkijárással tizmillió lejt keresett, — Willer szerint Balogh István sinlopásért jogerősen el van ítélve. (Kivonat a képviselőház naplójából.)

— *Más.* Sáromberke állomás előtt Nagy Péter munkanélküli a közeledő vonat elé feküdt öt gyermekével. A rög-tönzött gyűjtésből 2600 lejt kapott az ötletes munkanélküli, — ha ugyan nem kapott még hozzá valamit a csendőrségen.

— *Más.* A Magyar Szó egyik legutóbbi számában érdemes méltatást olvastunk Maniu Gyuláról, aki mindenkivel felvette a harcot, — barátaival azonban képtelen volt megbirkoznia.

— *Más.* Súlyos járványok pusztítanak Nagyváradon. A három legsúlyosabb betegség: a laktér-irritáció, nyomorégés és a férjen kívüli terhesség.

— *Más.* Az Aradi Kereskedők Testülete legközelebbi ülésén szoboralapra gyűjtést indítanak. Szobrot emelnek az Ismeretlen Kundschaftnak.

Hölgyeim és uraim . . . heti hireink közlését befejeztük.

Speaker.

— **Bloch Janka szivesen válaszol a hozzáintézett kérdésekre felvilágosítással az Erdélyi Élet Foto Élet rovatában.**

— Pénzfelvételre nyugta ellenében csak fényképes igazolvánnyal rendelkező kiadóhivatali megbizottaink vannak feljogosítva.

Az Erdélyi Élet panaszfalánál sirnak a kolozsvári vendéglősök

Cluj. A törzsvendéglőmnek öt év óta éppen ötödik gazdája van. Az ötödik, a legújabb, tegnap vette át az üzemet s amikor először „köszönt“ az asztalomnál, olyan fölényesen mosolygott, csaknem vállveregetve, mintha azt mondotta volna:

— No, ne félj, hogy új arcot látsz, majd én megmutatom, hogy kell gazdálkodni, hogy kell olcsón jót adni.

Ez a mosoly már régi ismerősöm. Az új vendéglősnek mind a négy elődje így, ezzel a mosollyal kezdte, mind a négy tele volt önbizalommal és határtalan hittel, amikor ezt az egyébként jólmenő üzletet átvette.

Átlag egy-egy évig tartott mindegyiknek az uralma s én végigfigyeltem mind a négynek diadalmas bevonulását, hatalmas erőfeszítését, lassu elcsüggedését, szomorú vergődését és csendes kivonulását.

Mind a négy azzal kezdte, hogy nagyobb adagokat adott és leszállította az italok árát. Ilyenkor a kiszolgálás is figyelmes, villámgyors volt, megkérdezték a törzsvendégektől, hogy mi a kedvenc ételük s másnap lehetőleg azt meg is találtuk az étlapon.

Aztán egyre lassabb lett a kiszolgálás, egyre kisebb lett az adag, egyre szomorubb lett a vendéglős s végül is átadta helyét egy másiknak.

Ma az a meglepetés ért, hogy az egyik levitéztett vendéglős vendégként jelent meg régi vendéglőjében és az én asztalomnál foglalt helyet. Régi ismerősként köszöntöttük egymást, szóba elegyedtünk s természetesen, az volt az első kérdés, hogy miért hagyta itt a vendéglőt?

— Ennél a szakmánál — mondta — a kétszer kettő nem négy, hanem egy teljesen ismeretlen összeg. Akik eddig ennek az üzletnek tulajdonosai voltunk, mind ráfizettük a vagyonunkat, pedig elismert szakemberek vagyunk. Mind azzal a reménnyel jöttünk ide, hogy kivárjuk a jobb idők eljövetelét s ha eleinte rá is fizetünk, később majd megtaláljuk számításunkat. Egy évnél tovább azonban egyik sem bírta. A vendéglős nem akarja vendégeit elveszteni, ráfizetéssel is kiszolgálja őket s végül is rámegegy erre a vergődésre az egész vagyona.

Amint a régi vendéglős elment, odajött az új.

— Mennyi házbért fizet? — kérdeztem tőle.

— Egyelőre havi huszonkétezer leit. De a háziur megígérte, hogy egy félév múlva felére szállítja le — mondta mosolyogva és tovább ment.

Hol lesz ennek az embernek a mosolya — egy év múlva?
(—n.)

Ideges a váradi ucca

(Oradea). Már megszoktuk. Szenvedjük, de megszoktuk, mint annyi más szenvedést. Nem veszünk róla tudomást, hogy ne fájjon. Alkalmazkodtunk hozzá. Csak amikor egy idegen

városban ismerőseim megkérdezték, hogy miért olyan türelmetlenül ideges, hisztériás a váradi ucca, tünt fel nekem is komolyabban ez a dolog. Szóta folyton figyelem az uccát.

Valóban, néha spontán kirobbanó drámai jeleneteknek, ugynevezett konfliktusoknak lehet tanuja az ember. Mindenki rohan, akik a hátad mögött jönnek, egyszerűen rátaposnak a lábadra s ha felfortyansz, nyomban két vasvillaszem mered rád:

— „Mit mondott? Nekem mondta“.

S már ott a kis gyűrű körülötted s várja a kalamajka folytatását. Villamoson belédruognak, belédkönyökölnek, cipődet letaposják s bocsánatot sem kérnek tőled. Ha egyik ember surolja a másikat, nyomban megtorpan mind a kettő, gyilkos ábrázattal méregeti egymást, kitör belőlük az elfojtott düh, a sértett méltóság érzése s következnek a gorombaságok. S ne hidd, hogy csak a munkában meggyötört emberek viselkednek így. Gyakran jól szituált, biztos polgári bázison álló uriemberek voltak a szereplők. Nem tudom mi ennek az oka.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Hiszen verekedni minden városban lehet, ha nagyon akar az ember. München csak elég kedves, barátságos és otthonos város, de ha elmegy egy horogkeresztes gyűlésre, valamely sörházba s van ott egy csoport kommunista is, választhatasz, hogy melyik oldalon óhajtod kielégíteni verekedő kedvedet. Indiában is válogathatsz a hindu- és mohamedán verekedők között. Ámde az uccán afféle kirobbanó, szinte lírai jelenetekbe nem mindig sodróthatasz, amilyeneknek ki vagy téve Váradon. Két gyalogjáró surolja egymást Münchenben, az egyik horogkeresztes érzelmű sörgyáros, a másik kommunista érzelmű gyári hivatalnok: mind a kettő pardont mond s udvariasan megemeli a kalapját. Nem tudom mi a világnézete annak a polgárnak, aki egy külföldi városban nekem szaladt az uccán s megérintett, de lehet, hogy az enyémtől különbözik, mégis bocsánatot kért s nem győztem megnyugtani, hogy nincsen semmi baj. Önmagán is észreveszi az ember, hogy a váradi uccán sokkal idegesebb, mint máshol.

Bármilyen vasuti jegy **legelőnyösebb**
és bármilyen vizum

A VAGONS-LITS-COOK

Utazási Világvállalat hivatalos menetjegyirodájában a Minorita-palotában.

KNOCK-OUT!

Ülök a moziban s a Világhíradó jóvoltából a legfrissebb amerikai box-szenzációt látom és hallom. Két félmeztelen óriást hoz elém ez a vízió, akik hangtalanul öklözik egymást, össze-összekoccanó koponyákkal, mint két egymásnak rontott, kerge kos. Az egyik kövér, fekete ember szurokként fénylő hajjal és irtózatossággal, melyek szőrös-barnán rengenek az ivlámpák szikrázásában, a másik kiálló pofacsontos, hókafejű, mint a sületlen zsemlye és ziháló mellel kapkodja a levegőt.

Egymásba gabalyodó testtel, mint nekikeseredett szerelmespár, szuszognak és hörögnek a kötélkorláttal elkerített pódiumon, az újságírók körbefutó kis asztalkái fölött, akik négyzetes bőrtáskákban hozzák magukkal az írógépeket és beállítják a diktafonokat; rádiók mikrofonjai, hangosfilmgépek, külön telefonhuzalok várnak fülhegyezve, a tudósító technika egész felkészültsége s a megfeszült csendben csak a lihegést lehet hallani s a meztelen testeken puffanó boxkesztyűk pergőtűszerű dobogását a bíró rövid, éles füttyeitől megszaggatva.

A magas, kopár dobogó nappali fényben fehérlik, a kötelek alatt ingujjra vetkezett szakértők bujkálnak, az eredményhirdető kezében kúrtszerű megafon, a masszörök bolyhos kendőkkel, szivaccsal, alkohollal, étterrel, vizes vödörrel vártálnak s egy-egy szünetben, mint inkvizíciós príbékek, rárohannak a félájultakra, karjukat, combjukat paszkolják, esszenciával kenik, dörzsölik, legyezik őket, tartják a szájblokkot poharat s visszarakják kiszáradt inyükre a kihullott kaucukfogvédőt... fotografálómasinák kattognak, filmgépek forognak s a gongok tam-tamját és időjelző csengők berregését elnyomja a tömeg hangkaosza:

— Menj rá! Üsd le! Öld meg! Vágd fültövön! Crochet-t az álkapcsára! Knock-out!

A közönség... igen... a kétszázezerfejú Cézár, akik az U. S. A. minden részéből bedübörögtek, a külön vonatokon, ezer mérföldes távolságokból szálltak le a filadelfiai repülőtéren, motoroscsónakon, nagy gőzöskön, fery-bootokon, autobuszokon, autókön özönlöttek elő, lovas- és motoros-rendőrök között, micsoda zajjal, kiabálással, a szirénáknak, mindenféle túlköknak micsoda eszeveszett kakofóniájával, — s most egyetlen fekete masszába tapadva szorong az amfiteátrum póterkélyein, recsegő tribünjein, a karzatokról alátüző reflektorok fényében, mint fantasztikus üstökös alatt... csillagos lobogók lengésében, rezesbandák, füttyök, tapsok, pisz-

szegések, hurrogások hisztériás jazzbandje közepette... tombol, őrjöng, sapkáját dobálja, morog, izgul, ujjong, hullámzik, mint siserdő tengerár — s mintha egyetlen közös idegszál rángatná: egyszerre ugrik fel, mikor az egyik gladiátor, egy gyomorszájára mért jobbkezes nyomán, lassan csuszik le a földre s üveges szeme düledten elmered, mint a döglött halé...

A manager, az alélt boxbajnok ügynöke, tréner, tulajdonosa, — minden szabály ellenére — villámgyorsan ugrik át a kötélén, felkapaszkodik a pódiumra s előbb patogó, rövid utasításokat sugdos embere fülébe, majd teljes erejéből ordítja: Állj fel! Állj fel!... ám ez süketen-vakon, kifordított tagokkal, mint rettenetes görcsben, terül el a tribün közepén, mialatt a vezető a másodperceket számolja... a zenekar a Radames-marsot intonálja s a győztes vad bika, vérvörös fürdőköpenyben, mint díjat nyert hóhér hajlong az ördögi ordításban, tapsban és füttyorkánban, ami itt a legmagasabb elragadtatás jele... a cirkusznak vége, a nép megrohanja a büfféket és mohón, elégedetten fal bele a „hot dog“-okba, a yankee-humor által „forró kutyának“ nevezett, zsemlébe ágyalt félvirslilikbe... és mindenki boldog, mindenki büszke, mindenki úgy érzi, mintha külön-külön ő is vesén sujtotta, bordán ütötte, állkapcson kölintotta volna az elbukottat, — mert hisz azé a hír, a dicsőség, a „pénz, a tömegtetszés paroxizmusa, azé a világbajnokság, aki bele tud lépni a gyengébb belébe, aki nagyobbakat tud ütni a másik szemébe, lórába, szívgödrébe, knock-out-ty Cluj

Ülök a moziban és arra gondolok, hogy ugyanabban az időben vannak zsenik, akik izmaik helyett agyspirálisait kat gyötrik, hogy egy lépéssel előbbre lökjék azt a sokszor átoknak, sokszor szétfosló kimérának, szemfényvesztő bravurnak s oly ritkán áldásnak tetsző valamit, amit egyetemes civilizációnak hívnak: — vannak kezek, amik boxbandázs és boxkeztyü helyett sterilizált gummikba préselve siklanak véresen, sárga és puffadt hullák zsigereiben, hogy szívet, vért, velőt tudjanak pótolni, szinte teremtve, mint egy Isten;

— vannak homlokok, amik a Faustok örök szkepticizmusával hajolnak bacillustelepek és szérumok, kémilőcsövek, retorták, lombikok misztériumai fölé a Bunsen-láng kék glóriájában; — vannak olajat és kormot verejtékezők, akik fülük élő szteroszkopjával hallgatódznak motorok, turbinák, gépek acéltestén... vannak proféták és apostolok, akik milliókat térítették jobb, igazabb lelkekké... vannak költők, művészek és írók, akik a legszívárványlóbb auto-da-féban felégetik önmagukat, hogy mint egy élő tűzijáték élő

— JÉGELŐFIZETÉSEKET felvesz Reusz Sándor-cég jéggyára, Bul. Reg. Ferdinand 33. Telefon. 141.

rakétáit puffogtassák el lelkük minden színét, a legkönnyö-
 rületesebb ajándékot szórva le a tömegnek: az álmot, az
 illuziót, az élet-elfelejtés, valóság-elaltatás mindennél drá-
 gább narkotikumát; — vannak Shakespearek, Danték, Co-
 pernicusok, Newtonok, Keplerek, Stephensonok, Pasteu-
 rök... micsoda rongy az ő dicsőségük egy tízroundos box-
 meccs nehézsúlyú héroszáéhoz képest!

Ülök a moziban és szégyellem ezt a századot.

FILMHIREK

A *Varázskeringő*, a leghiresebb magyar operettek egyike, Lubitsch rendezésében filmre került. A szöveg film-
 átdolgozását hárman is készítették: Vajda, Raphaelson és
 Grey. A pompás főszerepet, amelyet a felejthetetlen, kitünő
 operett-színész, Ráthonyi Ákos alakított, a filmen egy hason-
 lóan kedvelt színész, Chevalier játsza. A két női szerepet,
 Franzit és a hercegnőt, Claudette Colbert és Myriam Hop-
 kins vitte sikerre. A diszettek felépítése hosszú hetekig tar-
 tott. Vagonszámra hordták Kaliforniából a newyorki Paramo-
 unt-müterembe a fákat, hogy a bécsi Prátert minél illuziót-
 keltőbben varázsolják elő. A film minden tekintetben első-
 ranguan sikerült és a newyorki bemutatón szenzációs nagy
 sikert aratott.

Marlene Dietrich megkezdte legújabb filmjének meg-
 játszását. A filmet Barlett Cormack írta, „Reporter“ című,
 nagy sikert aratott szindarabjából. A film „Az oroszlánok ur-
 nője“ címben kerül közönség elé.

A leghiresebb japán filmszínész, *Sessue Hayakava*,
 tizenkétévi távollét után visszatért Hollywoodba, régi sike-
 reinek, munkahelyének színterére. A visszatérésének oka ter-
 mészetesen film, Anna Mai Wong legújabb filmjében, „A
 sárga lányka“ című filmben fogja a férfifőszerepet eljátszani.

Haza Hollywoodból. Lucy Dornaine három és félévi holly-
 woodi szereplése után július 1-én rövid tartózkodásra csa-
 ládi okokból Budapestre érkezik. Ugyanekkor felhasználja
 az alkalmat, hogy Berlinben megkezdett tárgyalásait egy Eu-
 rópában készülő német-angol hangosfilm tárgyában a ma-
 gyar verzióra is kiterjessze.

Vezérképviselet és
 biz. lerakat:

Hirschmann

ARAD,

Str. Gheorghe
 Lazar No. 17.

Színházi Élet

Törvényes uton kvalifikációhoz, anyagi és erkölcsi biztosítékhoz kössék a szinígazgatást

SZINÉSZEK KÖRÉBEN régóta kísért már a színházi törvény előkészítésének terve. A színésztársadalom tekintélyes részét mindjobbban nyugtalanítják a megisméltendő színházi válságok, a növekvő hátralékok, amelyekkel nagyon bukott igazgatók színészeknek tartoznak és amelyek legnagyobbbrészt jóformán reménytelenek. Ezeket az eseteket csak részben hajlandók a súlyos gazdasági viszonyok számlájára írni, nagyobbbrészen annak tulajdonítják a bajt, hogy a színházak igazgatásában az utóbbi időben sok oda nem való, szakértelem és egyuttal megfelelő anyagi garanciák nélkül való elemek bukhatnak fel, akik rövidebb hosszabb kalandos próbálkozások után szinte matematikai biztonsággal válságba kerülnek.

A színészek azt szeretnék, hogy a törvényhozás rendezze ezt a kérdést,

*törvényes uton kössék megfelelő kvalifikációhoz,
anyagi és erkölcsi biztosítékhoz a szinígazgatók hivatását.*

Eddig ez az akció nem tudott komoly stádiumba jutni, mert a színésztársadalom nem egységes, hanem sokszorosan szétbuzó és megszervezhetetlen, a legutóbbi események hatása alatt azonban a színészi törvényt sürgetők tábora nagyon megerősödött. A jelek szerint a színésztársadalom már a legközelebbi időben teljes erővel állást foglal a kérdés törvényhozási rendezése mellett.

A NYÁRI GONDOK még sohasem nehezdedtek olyan nagy mértékben a színészekre, mint az idén. Régebben minden nagy színház megkötötte már június elsejére az új szerződéseket és azokra előleget is adott tagjainak, az idén ilyenről szó sem lehet.

A VIDÉKI SZINÉSZET PROBLÉMÁJA mindinkább a művésztársadalom érdeklődésének központjába kerül. A legtöbb vidéki szintársulat meglepően rossz eredménnyel zárta idei szezonját és az előjelek a jövő évre sem kedvezőek. Mind nyilvánvalóbbá válik, hogy generális intézkedésekkel, alapvető módon kell megoldani a vidéki színészet problémáját, különben teljesen tehetetlenné és terméktelenné válik ez a művészi apparátus, amelynek pedig komoly szerepe és fontossága van kulturális életünkben. A színésztársadalom külön-

böző javaslatokat készít elő ennek a kérdésnek a megoldására, amelyekkel rövidesen kivonulnak a nyilvánosság, illetőleg az illetékes fórumok elé.

— **Eftimiu a magyar darabokért.** Az olvasó még emlékezhetik Victor Eftimiu „Prometheus” című darabjára, melyet nagy erkölcsi sikerrel mutatott be egy e célra alakult együttes Erdélyben is. A költői mű szerzője hosszú cikkekben számolt be itthon tapasztalatairól s ezekben az objektív és baráti hangon írt, amely bukaresti lapokban elég feltűnő. Eftimiu most Párizsban tartózkodik s a Comœdia című napilapnak adott interjúja szerint ősszel francia nyelvű színházat fog alapítani Bukarestben. A francia napilap azon kérdésére, hogy ebben a francia nyelvű színházban milyen nemzetek darabjait fogják játszani, Eftimiu azt felelte, hogy mindenekelőtt a román, majd a francia színműirodalom termékeire kíván súlyt fektetni, ezeken kívül pedig a magyar, lengyel és bolgár szerzők műveit akarja játszani.

Jó bornak is kell cégér. A hegyaljai bornak nem rendeznek reklámot. Ahol rendeztek, imitt-amott, megbuktak vele. Ezt nem azért mondjuk, mintha mi is kivágattuk volna

már tőkénket hegyaljai szőlőföldjeinkből, mint mások, akik nem tudják hová rakni többé a felesleges borukat. Nekünk nincs szőlőföldünk, mi objektívek vagyunk. Nekünk talán jobb is így, mert olcsóbban kapjuk a spricert, amit esetleg ebéd után megiszogatunk.

A francia pezsgő elég világhírű, mégis reklámozzák ma is, mindig is, a világ minden táján. S a francia pezsgő ha ingott is, csődbe nem jutott. A hegyaljai bort viszont nem reklámozták, mert az olyan jó, hogy annak nem kell cégér. S most nem tudnak mit csinálni vele.

A sört reklámozzák s tessék megnézni, hogyan győzte le a sör a bort. A sörgyárosok nem mondták, hogy a jó sörnek nem kell cégér. A sörgyárosok tudják, hogy *reklám nélkül nincs kereskedelem*. S a közszükségleti cikkek éppen úgy rászorultak már a reklámra, mint a luxusholmik. Már nagyon sok mindenre lehet mondani, hogy közszükségleti cikk. A cipő is közszükséglet, de a rádió is. A sör és a strandfürdő. A tej és a dohány.

A tejnek különben akartak is reklámot csinálni, Temesváron, Aradon is, de jó nehézkesen. Persze, nem sikerült.

A dohány reklámja jobb, mint a tej reklámja. A bor nem kapott reklámot s most ott fekszik a pincékben. A sör pedig meghódította a világot.

Képzeljék el, hogy a rádiót reklám nélkül akarták volna népszerűsíteni.

Kozmetika

Nekünk már nem fáj semmi: itt a műszempilla

Most az jött rájuk egyszerre, hogy műszempillát hordanak. Ne tessék azt hinni, hogy ez üres bonmot, vagy valami nyári fantázia-nekiszabadulás: mindenki megtekintheti —

saját szempilláival is — a sárga selyemmel bélelt kis dobozt az illatszerüzlet kirakatában s a doboz mélyén a műszempillát, azaz Eopil-t, ahogyan ezt a legfrissebb szépségkelléket a kozmetika bonyolult nyelven hívják.

Az Eopil keskeny hártyszalagocska, aminek szélére, példátlan zsenialitással vannak ráapplikálva a négy-öt centi hosszú selymes szőrszálak, amikkel azt a bizonyos kigyóbüvölő mozikintetet lehet előállítani, mesterséges uton, akár az élő sejtet.

Az 1931-esnek kétségkívül döntő vivmánya az Eopil. Imponáló dolog, ahogy a nők előreviszik a kulturát és lendítik az üzleti életet, immár ezzel a szempillaparókéval is, amelynek párja potom tizenöt pengő. Megnyugtató, hogy manapság, mikor a kereskedők sorban állnak az üres pulatok mögött, sőt már a boltajtók előtt s megtört özszemekkel néznek a járókelőkre, mint cserbenhagyott szerelmesek, az e fajta szőrüzem még ki tud csalni ilyen csillagászati számösszegeket a ridikulókból.

A kozmetikának még általában jól megy. Csak a felesleges dolgoknak megy még jól manapság — mentől feleslegesebbek, annál jobban... s csak azoknak, amik nőekkel, női hiúságokkal kapcsolatosak.

Péküzletek, szenesboltok megbuknak, de könyökápolószalonok előtt sorban állnak a kliensek s kenik-fenik, gyuratják magukra a sex appeal-t, hogy csakugyan lemegy könyökükről a bőr.

Legujabb tip most az Eopil.

Szülőanya természetesen a mozivászon, mely vagy két éve hasonló hévvvel népszerűsítette a hajszálvékonyra borotvált, vagy kitépdesett szemöldököt, ami azonban nem volt ilyen körülményes, mert elvenni mégis csak könnyebb, mint hozzátenni.

Mindegy, — a hollywoodi tizparancsolat kimondta, hogy „gömbölyü szem nem divat!” — akinek ez van maszkiroz-nia kell!

Ezt szolgálta előbb a szem egész környékét japánosra torzító gyufaszál-szemöldök s most ez a szempillapótiék — legázolva az utolsó vigaszt is, hogy legalább egyetlen testrész, a szem — birt megmenekedni a nők önátalakítási mániájától. Amíg a szemet nem bántják, a lélekkel se lehet különösebb baj — gondolták az optimisták, — mert tudva-lévoén: a szem a lélek tükre.

Igaz is.

A kicupfkált szemöldökös, műszempillás szem, mely glicerinkönnyekeket sir — csakugyan tükre a mai léleknek.

Miből készítik az Eopilt?

Eleinte női hajból — akadt most éppen elég — gyártották, legujabban: lószórból, mert kisült, hogy utóbbinak keményítés nélkül is erősebb tartása van s az, akit egy-egy ilyen circei pillantás végigseper, úgy se igen sejtheti a kiszolgált paripát a csáb mögött... ugyse igen fogja így átírni a dalt: Hány lószórból van a szemed, Zsófikám?...

Vékony ecsettel, vigyázva kell ráragasztani az Eopil-t a szemhéjra, mint a bélyeget, a valódi szempilla fölé, — akinek sikerült, indulhat is neki a világsikernek, ingyen és bérmentve.

Persze, minden alkalomra más-más műpilla illik.

Van szőke, barna, vörhenyes, sőt őszes Eopil is, csak feketét nem szívesen árulnak, mert ez, részint banális, részint a régi, kefével való bekormozás látszatát kelthetné, ez pedig — fidonc! — már vieux jeu...

Alkalmazásával, bevallom, nem vagyok egészen tisztában.

Nem tudom: lecsatolják-e éjszakára, mint a műlátat, pohár vízben áztatják-e a nachtkaszlin, mint a műfogat, avagy csak egyszeri használatra van-e előírva, mint a reggel felrakott ruzs?

Arról viszont értesültem, hogy sportra, estélyre, délutánra más-más Eopil dukál s hogy aki akarja, megtudja vele változtatni az arc egész karakterét, ami — akárki beláthatja — fontos szempont napjainkban.

Ilyen könnyű ma annak, aki megunta, vagy akinek megunták — az ábrázolatját.

Egyszerűen felken magára egy újfazonu műszempillát s hiába műpislog: saját maga se agnoszkálja önmagát.

Legnagyobb konjunkturának e percben a Marlene Dietrich-műpillák örvendenek. Felkunkorodó-végű, vizes-szőke, germán-szentimentálisságu plörözők — amerikai démoniség-gal pácolva.

Odesszában egész hajórakomány áll már belőle. Ezek a bolsik mit nem művelnek! Jön a műszempilla-dumping, — jaj, jaj, végünk van!

Sirni csak azért nem sirunk, mert kiméljük a szempilláinkat, mi, akik még a sajátunkban járunk.

Európa fatermelői szervezkednek az orosz fadömpinggel szemben

A román-jugoszláv fakartell után most az északi államok tömörülnek harcosszindikátusba

Az »Erdélyi Élet« tudósítójától.

Varsóban nagyjelentőségű tanácskozás kezdődött, amelynek előreláthatóan igen nagy befolyása lesz a nemzetközi fapiac alakulására. A lengyel-balti-skandináv kereskedelmi kamara hívta össze az északi államok fatermelőinek képviselőit, hogy az exportáló országok egységesen foglaljanak állást a szovjet fadömpingjével szemben. A tanácskozásra meghívót kapott Lengyelországon kívül Finnország, Svédország, Norvégia, Lettország és Észtország és ezeknek képviselői meg is jelentek Varsóban. Külön

meghívást küldtek az orosz szovjetnek is, amely azonban nem is válaszolt.

Miután a békés megegyezés ílymódon nem sikerült, a hat északi állam fatermelőinek értekezlete arról tárgyal, hogy exportszindikátust alapítanak, amelynek legfőbb célja, hogy Oroszországgal szemben harci szervezet legyen. Az északi államok tömörülése jelentékenyen fokozza a román-jugoszláv fakartell jelentőségét. Ez a kartell a hónap elején

alakult meg Bécsben Union Bois néven és székhelyéül Bäselt választotta. Már a megalakulásnál tervbe vették, hogy az északi államokat is felhívják a csatlakozásra és erre a kezdeményezésre ültek most össze Varsóban az északi államok fatermelői. A lengyel fatermelők szindikátusa már előzően bejelentette, hogy hajlandó a román—jugosláv karterhez csatlakozni és erre vezethető vissza, hogy az északi államok konferenciáját Leagyelország részéről kezdeményezték.

Európa faexport-államainak ez a tömörülése az orosz dömpinggel szemben igen nagy jelentőségű.

Weigelt nem vállalta a Creditanstalt igazgatói állását. Weigelt dr. a Deutsche Bank u. Disconto Gesellschaft igazgatója, akit a Creditanstalt igazgatójának szemeltek ki, értesítette bankjának igazgatóságát, hogy nem vállalja a Creditanstalt igazgató állását. Az erre vonatkozó utolsó tárgyalása az osztrák kormánnyal eredménytelenül végződött.

Weigelt ellen francia részről bizonyos kifogások hangoztak el, mert a franciák a lehetőség szerint nem akarnak birodalmi német embert a Creditanstalt élére állítani. A franciák egyik diszkrétén jelzett kívánsága az, hogy francia ember vegye át a Creditanstalt vezérigazgatói tisztét, Ausztriában azonban az ebben a formában feltámadt francia igényeket sem akarják honorálni és azt hangoztatják, hogy csak osztrák vagy német embert látnak kívánatosnak a Creditanstalt ügyvezetésének élén. Mostanában sok szó esik arról, hogy von der Lippe, a Bankverin igazgatója venné át a Creditanstalt igazgatását, de eddig ez csak kombináció.

Samu, te csalsz! . . .

G. Sámuelnét elhagyta a férje, mire az asszony válopert indított ellene, egyidejűleg kérve tartásdíj megítélését és kétszázézer lej kitévő hozományának visszafizetését is. A bíróság annakidején kimondta az ágytól és asztaltól való elválást és havi 1800 lej tartásdíj megfizetésre kötelezte a hűtlen férjet.

Mit tett erre G. Sámuel? A ítélet kikézbésítése előtt két háza közül az egyiket eladta, a másakra pedig 80.000 lej kölcsönt vett fel, — de nem a saját nevében.

A telekkönyvben ugyanis valami fatális tévedés folytán G. Sándor néven szerepelt a kérdéses ház. G. Sámuelnek már nem volt ideje ezt a hibát korrigáltatni, tehát a nem létező G. Sándor nevében kérte és kapta meg a kölcsönt a banktól, amely ilyenformán kebelezte be az összeget.

Az elhagyott asszony ügyvédje: Ghermán Dante dr. akkor jött erre rá, amikor ügyfele követelésére kielégítési végrehajtást akart foganatosítani. Meglepetéssel tapasztalta

ugyanis, hogy bekebelezési kérvényét visszautasították avval az érvel, hogy a kérdéses ingatlan nem G. Sámuelé, hanem G. Sándoré. Ekkor értesült a bankkölcsonról is. Az ügyvéd erre bizonyítványt szerzett be a várostól, hogy G. Sándor nem létezik és csupán G. Sámuel használhatta ezt az álnevet felesége megtévesztésére.

A feleség ezekután hitelezési csalás és okirathamítás miatt feljelentést tett valóban levő férje ellen. Az aradi ügyészség vád alá is helyezte G. Sámuel s az akták ma már a törvényszék elé kerültek, ahol rövidesen kitűzik a fő tárgyalást is ebben az érdekes perben.

Ehhez a történethez Sipulusz mondása kívánkozik befejezésül: Sámuel, én téged bámuel. (1)

Mosolyország

— Valóban olyan nagy emberek azok az urak, akik olyan hévvel vetették magukat a mandátumok után?

Még annakidején történt, hogy Vázsonyi Vilmos egyik mágnáspolitikussal sétált az uccán. Mikor egy szép térhez értek, megszólalt Vázsonyi:

— Látod grófom, itt fog állni majd a te szobrod.

— Dehogy, kérlek, dehogy, — szerénykedett a gróf.

— De Igen, Uccerősködött Vázsonyi Librit, lesz a szobrod és ezren fogják bámulni.

— Ugyan, ugyan.

— De bizony. Ezren és ezren fogják bámulni a szobrodát és mind azt fogja kérdezni: Wer ist der?

.....

— Aradváros vezetősége nagy összegeket áldoz külsőségekre, megér az annyi pénzt?

Két zsidó megáll egy kirakat előtt, amelyben két nő meztelen alakja diszeleg.

— Eine Unverschämtheit, — mondja az egyik.

— Warum?

— Nu, für e Hemd haben Sie kein Geld, aber sich nackt fotografieren das ja.

.....

— Szabad-e komolyan venni, amit a választások alatt egyes pártok ígérnek?

Kohn és Grün közös barátjukról, a Fuchsról beszélgetnek.

— Ez a Fuchs egy közönséges csaló, sikkasztó, betörő, — mondja Kohn.

— Ugyan, — szól közbe csodálkozva Grün — nekem ez a Fuchs egy levelet mutatott, amelyben nagyon barátság-

gosan irsz neki és úgy szólítod meg, hogy Kedves Barátom!

— Ugyan kérlek, — legyint a kezével Kohn — ez csak egy olyan frázis. Amikor én azt írom hogy: Kedves Barátom, ezt ugyanugy kell felfogni, mint amikor például azt mondom, hogy: Becsületszavamra.

•••••

— Miért mondott le Maniu minden tisztségéről, politikáról és miért vonult vissza?

Rabi Naftali, a híres ropschitzi kabalista mondotta egyszer:

— Nem félek a pokoltól, bűnhődéstől. De félek, hátha a mennyországban egy ostoba mellé ültetnek!

•••••

— Hogy lehet az, hogy Jorga paktumot kötött a választásokon Ducával?

Kohn és Grün halálos ellenségek, de egy napon mégis csak karonfogva mennek végig az uccán. Másnap Kohnt megszólítja a barátja:

— Hogy lehet az, hogy a legnagyobb ellenségeddel, a Grünnel, karonfogva jársz? Hisz ez a legszivesebben lelökne a harmadik emeletről!

Kohn vállat von:

— Nekem mondd? Épp ezért megyek vele karonfogva.

•••••

— Mit jelent az, hogy új emberek ülnek a parlamentben?

— Két zsidó beakar menni a Rothschildhoz, de a portás a kapuban rájuk szól:

Ha Rothschild elé akarnak menni, előbb váltsanak inget.

A két zsidó koldus egy negyedóra mulvu újra megjelenik, de a portás rájuk szól:

— Hát nem mondtam, hogy előbb váltsnak inget?

— De, portás ur, — szól az egyik zsidó — hiszen váltottunk inget. Ő felvette az enyémet, én meg az övét.

•••••

A súlyos gazdasági viszonyokra való tekintettel, tisztelettel kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy esedékes nyugtáikat rendezni sziveskedjenek. (Bocsánat ez a pár sor nem vicc).

Izléses, olcsó NYOMTATVÁNYOK
és RUGGYANTA-BÉLYEGZŐK

LOVROV & Co. NYOMDÁBAN

készülnek Aradon, a városházzal szemben

Magunkról beszélünk

Két évtized kemény munkája után megengedhető, hogy büszke önérettel magunkról beszéljünk.

Nehéz, sorsdöntő évek forгатagán vergődtünk keresztül megalakulásunk óta. Az emberiség történetében talán még nem volt viharosabb válságokkal, veszélyekkel, katasztrófákkal telibb korszak, mint az elmúlt husz esztendő. És a gígászi események hullámtornyain a mi kis lélekvesztőket is magasra dobálta a kor-

bácsoló orkán. Körülöttünk megváltozott minden. Új országok születtek, intézmények tűntek el a Nirvániában, sorok, egzisztenciák, karrierok gomolyogtak örült összevisszaságban, de az

Erdélyi Élet törhetetlen energiával, a mögéje csoportosult hitűnő ujságírógárda fanatikus lelkesedésével eltudta kerülni az örvényeket és az élet felszínén maradt mind a mai napig.

A világháboru, a forradalmak, az impériumváltozás zürzavarában az Erdélyi Élet a helyén volt és tiszta, bátor hangja kicsendült az ágyudörgés, jajszavas káoszából is.

Az Erdélyi Élet kiállta a legszörnyűbb tűzpróbát és amíg körülöttünk az újonnan alakult nagyhangu lapvállalkozások sorra megszüntették kérszéletüket, az Erdélyi Élet, mint Romána leg-régibb, állandóan megjelenő riportlapja husz-éves jubileumát ünnepelhette.

Ez a két évtizedes mult: harcok, diadalok, bátor nekilendületek, fájdalmas sorozatából tevődik össze. Elkeseredett csatákat vívtunk a nincstelenség tiszta fegyvereivel a hatalmasok vértől és könnytől csepegő tankjai ellen és oh be gyakran megisméltődött e harcok folyamán Dávid és Góliát meseje. Késhegyig menő küzdelmet vívtunk az igazságért és ha sebeket kaptunk a heves ütközetekben, azok a mi testünket érték, a mi lelkünket marcangolták. A lapot, a zászlót mindig becsülettel mentettük ki a csaták sodrából.

Az Erdélyi Élet harcos kis táborából országos híru, nagy nevek kerültek ki. A mi küzdelmeinkben edződtek meg, a mi hasábjainkon bontogatták szárnyaló tehetségüket az erdélyi magyar zsurnalisztika legkiválóbb ujságírói. De nemcsak írókat, publicistákat és közéleti harcosokat nevelt az Erdélyi Élet, hanem a nagyközönség beláthatatlan sokaságából olyan elitgárdát vonzott maga köré, amely mindig megbízható „Rückhalt“-nak bizonyult az elmúlt husz esztendő alatt.

Az igazságot, az őszinte szót szerető emberek organuma volt mindig az Erdélyi Élet.

Erre építettük fel lapunkat s tiszta multunk igazolja, hogy szilárd talajon állottunk husz esztendőn keresztül.

Fáradtságot és áldozatot eddig sem kiméltünk, hogy a közönség igényeit kielégítsük. A jövőben fokozni fogjuk áldozatkészségünket, hogy olvasóinknak érdekes és változatos lapot adjunk a kezébe.

Olyan lappal kívánjuk a közönséget szolgálni, amely hézagpótló a napilapok mellett.

Az Erdélyi Élet szerkesztősége külföldön élő neves magyar írókkal és hírlapírókkal állapodott meg, hogy aktuális politikai, közgazdasági, társadalmi és művészeti kérdésekről olyan közleményeket juttassanak el hozzánk, amelyek egyetlen más erdélyi lapban sem jelennek meg. Állandó összeköttetést tartunk fenn világhírű filmgyárakkal, amelyek rendszeresen, eredeti cikkeikkel és képekkel látják el lapunkat. Kibővítettük politikai viccrovatunkat is, mely általános népszerűségnek örvend.

Kiváló szakemberek írják uj rovatainkat és az irodalom, kritika, a divat, színház, képzőművészet, sport, kozmetika, fotó, utazás-üdülés, rádió, autó, egészségügyi és technikai rovatokat, melyeknek hasábjain örömmel fogadjuk olvasóink hozzászólásait is. Aki előfizet tehát az Erdélyi Életre, vagy számonkénti vásárlásával támogatja lapunkat: — jó, minden eseményről százezés, ujjferdítés nélkül beszámoló ujságot kap. Aki előfizet az Erdélyi Életre: elősegíti azt az ujságot, amely az uj hazába szorult magyarság jogaiért harcol.

Tárgyalás az arad-temesvári színház koncessziójáról

Szendrey Mihály: Hát ez itt kérem, a szóbanforgó színház.

Fekete Mihály: Igen? Ez az?

Szendrey: Ez.

Fekete: Használt színház.

Szendrey: Hát bizony már nem uj.

Fekete: Egy kicsit kopott is.

Szendrey: Bizony, egy kicsit kopott, át kell meszelni.

Fekete: Nagyon is.

Szendrey: Önnek éppen meg felel. Mit ad érte?

Fekete: Semmit.

Szendrey: Semmit?

Fekete: Semmit.

Szendrey: A magáé.

Férfi vászon öltönyöket és fehér vászon kalapokat legszebben mos, vasal

Buttinger Teréz gőzmosódája v. Batthány-u. 35. az udvarban LESZÁLLÍTOTT árak.

Vidéki urinőknek legkényelmesebb, ha ruhájukat
KREBS festő és vegytisztítóhoz viszik, közel a villa-
 moshoz és a vidéki autóállomással szemben van
 Arad, volt Boros Béni-tér 51. Fiók: volt Deák Ferenc-ucca 1.

**MINDEN HÁZNÁL
 LEGYEN**

HA NINCS.-AKKOR VEGYEN!

MINT HÁBORU ELŐTT „Pilsner Urquell“
 a versenytárs nélküli sör, poharanként direkt a hordóból frissen csapolva a
„DACIA“ ÉTTEREM ÉS KÁVÉHAZBAN KAPHATÓ

Szőnyeg, függöny, stor, sezlonát-
 vető, butorszövet,
 brokát és mokett, roletta- és matracgradl, függöny-etamin és
 tussor, paplan, kelengyevászon, **legolcsóbban**
 selyem, szövet és bélésáru

„MERCANTIL“

szőnyeg- és divataruházban **ARAD**, a Dácia kávéházzal szemben.

Csak az árak olcsók — minőségeink változatlanul jók!
GOLDSTEIN LAJOS
 DIVATARUHÁZA

Arad, Strada Bratianu (Weitzer János-ucca) No. 2.
 Mélyen leszállított árakon nagy választékot nyújtunk kosztüm és
 kabátknitk, bársonyok, selymek és mosóanyagokban. — A hölgy
 és férfiközönség kedvelt bevásárlási helye!

az **Aradi Iparosok Hitel-
 szövetkezete**

**Áruhitel-
 osztályánál**
 melynek bevásárlási könyvecskével
készpénzárón
 vásárolhat 65 legelőbb aradi cégnél
6 havi részletre

Jelenkezés naponta 9-12 és 3-6 óráig
 az **ARADI IPAROSOK HITELSZÖVET-
 KEZETE ÁRUHITELOSZTÁLYÁNÁL**
 Weitzer- és Batthány-u. sarkán.

**Hirdessen az
 Erdélyi Életben!**

Bélyegzőket olcsón, jól és azonnal készít **Stampa**
bélyegzőgyár Arad, a főpostával szemben

Kül- és belföldi gyógyszerkülönlegességek

Vojtek gyógyszer-tár

Színházi, estélyi ruhákat fest, vegyileg tisztít

K N A P P gőz- és villanyerőre berendezett vállalata
volt Weitzer-uca 11. volt Magyar-uca 10

Bevásárlás előtt tekintse meg

Szántó és Komlós

ruhanagyáruház szenzációs kirakatait. — Mélyen leszállított árak. Mérték utáni rendelések gyorsan, pontosan és megbízhatóan eszközöltetnek. Szenzációs nagy raktár iskolaöltönyökben.

ARAD, Színházépület.

Ha olcsón és praktikusán akar vásárolni, úgy keresse fel

Salgóné

bizományi üzletét

ARAD, Str. Horia (Széchenyi-u.) Neuman-palota, hol: közszükségleti, háztartási, alkalmi, ajándéktárgyak, antiquitások dus választékban állandóan kaphatók.

Tekintse meg a kirakatot!

BUZA-ÁRAK! UJ ÁRAK!

MUZSAYNÁL

színházzal szemben

Öltöny Nyári felöltő

Trench-coat

Nem gyári áru! Minden darab saját készítmény! Mielőbb bárhol vásárol, keressen fel. Mercur iparos bevásárlási könyvre 6 havi hitel.

Mindennemű

fűszer- és csemegeárúk
legjobb minőségben, legolcsóbban

ÉLES

fűszer- és csemegeüzletében

Modernül berendezett intézetemben őszi és téli ruhák bőrkabátok festését és vegytisztítását a leggyorsabban és legszeszben végzem **Hospodár Arad,** Str. V. Stroiescu No. 13.

Mielőtt lakását festeti

vagy új lakásba költözik, vilányvezetését fektesse a falba **Návrádinál** Bul. Regele Ferd. No. 13